

Izba Lekarska Łódzka.

Łódź, dnia 1 czerwca 1929 r.

Biuletyn Nr. 10.

WYBORY DO RADY I. L. Ł.

Dnia 23 grudnia 1928 roku odbyły się wybory do Rady Izby Lekarskiej. Po odbytych wyborach Komisja Wyborcza odbyła posiedzenie, którego protokół umieszczamy poniżej.

Protokół posiedzenia Komisji Wyborczej do Rady Izby Lekarskiej Łódzkiej.

Dnia 23 grudnia 1928 roku o godzinie 21-ej Komisja Wyborcza w składzie:

Komisarz Wyborczy — Dr. Tomaszewski Antoni,

oraz członkowie: Dr. Dr. Knichowiecki Bronisław, Klopenberg Fabjan, Kryszek Henryk, Maczewski Maksymiljan, Mikłaszewski Bolesław, Mittelstaedt Edward, Misjon Bolesław, Perlis Ignacy, Prechner Zdzisław, Skusiewicz Feliks, Tenenbaum Adam-Szymon, Wolfson Mojżesz przystąpiła do otwarcia urny wyborczej, unieważniwszy uprzednio trzy karty wyborcze, z pośród nadesłanych pocztą, z powodu braku nazwiska nadawcy na kopertach listów poleconych.

Złożono kart wyborczych 183. Po otwarciu kopert okazało się, że jedna koperta jest pusta i jedna karta jest niewypełniona, pozatem trzy karty unieważniono, gdyż jedna z nich była podpisana, dwie zaś zawierały drukowane nazwiska nie na urzędowych kartach. Za ważne więc uznano 178 kart wyborczych.

Wybrani zostali do Rady Izby Lekarskiej następujący koledzy: Dr. Tomaszewski Antoni 173 głosów, Dr. Misjon Bolesław 165 gł., Dr. Watten Ignacy 165 gł., Dr. Maczewski Maksymiljan 163 gł., Dr. Dobulewicz Michał 162 gł., Dr. Mittelstaedt Edward 162 gł., Dr. Knichowiecki Bronisław 161 gł., Dr. Tochtermann Adolf 160 gł., Dr. Augspach Alfred 158 gł., Dr. Perlis Ignacy 158 gł., Dr. Prechner Zdzisław 158 gł., Dr. Koszutski

Bronisław 157 gł., Dr. Marzyński Józef 157 gł., Dr. Rechniowski Stefan 157 gł., Dr. Skusiewicz Feliks 157 gł., Dr. Starzyński Artur 157 gł., Dr. Margolis Aleksander 155 gł., Dr. Frenkiel Bronisław 154 gł., Dr. Lidmanowski Konstanty 153 gł., Dr. Dreszer Alfred 152 gł., Dr. Szyfman Leon 152 gł., Dr. Eichler Witold 151 gł., Dr. Klozenberg Fabjan 151 gł., Dr. Kryszek Henryk 150 gł., Dr. Tenenbaum Adam-Szymon 150 gł., Dr. Sterling Seweryn 149 gł., Dr. Wolfson Mojżesz 143 gł., Dr. From Benjamin 142 gł., Dr. Szykier Leon 140 gł.

Pozatem szereg kolegów otrzymał pojedyncze głosy od 1 do 16. O godzinie 23-ej protokół podpisano i posiedzenie zakończone.

Komisarz Wyborczy:

(—) Dr. Tomaszewski.

(—) Dr. Perlis, (—) Dr. Knichowiecki, (—) Dr. Zd. Prechner, (—) Dr. Mittelstaedt, (—) Dr. Mikłaszewski, (—) Dr. Maczewski, (—) Dr. Tenenbaum, (—) Dr. F. Skusiewicz, (—) Dr. Misjon, (—) Dr. Wolfson, (—) Dr. Kryszek, (—) Dr. Rosiewicz.

Protokół posiedzenia Rady Izby Lekarskiej Łódzkiej dnia 27 stycznia 1929 roku.

Obecni: Dr. Dr. Augspach, Dobulepicz, Dreszer, Eichler, Frenkiel, From, Klozenberg, Knichowiecki, Kryszek, Koszutski, Lidmanowski, Maczewski, Margolis Al., Marzyński, Misjon, Mittelstaedt, Perlis, Prechner, Rechniowski, Skusiewicz, Sterling, Szyfman, Szykier, Tenenbaum, Tochtermann, Tomaszewski, Wolfson.

Nieobecność usprawiedliwili: Dr. Starzyński i Dr. Watten. Przewodniczy — Dr. Tomaszewski. Píše — Dr. Prechner.

Przewodniczący wita nowo wybraną Radę i proponuje następujący porządek dzienny.

1. Odczytanie protokołu poprzedniego posiedzenia Rady.
2. Odczytanie protokołu wyborczego.
3. Odczytanie sprawozdań:
 - a) Zarządu Izby Lekarskiej,
 - b) kasowego i preliminarza budżetu na rok 1929;
 - c) Kasy Ubezpieczeniowej;
 - d) Komisji Rewizyjnej;
 - e) Sądu Izby Lekarskiej.

4. Wybory:

- a) do Zarządu,
- b) do Sądu,
- c) delegatów do Naczelnej Izby Lekarskiej,
- d) do Komisji rewizyjnej.

5. Komunikat Izby Poznańsko-Pomorskiej.

6. Wolne wnioski.

Po przyjęciu porządku dziennego, przystąpiono do obrad.

1. Odczytano i przyjęto protokół poprzedniego posiedzenia.
2. Odczytano protokół wyborczy (umieszczony w Biuletynie).
3. Odczytanie sprawozdań:
 - a) sprawozdanie Zarządu odczytał kol. Prechner, (umieszczone w Biuletynie).

W dyskusji kol. Misjon uważa, że stanowiska lekarzy rejonowych są bardzo źle honorowane i zostały na posiedzeniu Zarządu Okręgowego Z. L. P. P. ocenione ujemnie. Pozatem zarzuca Zarządowi Izby, że uchylał się od kontroli zeznań o podatku obrotowym.

Kol. Szykier interpeluje w sprawie nieuregulowania przez Zarząd kwestji warunków pracy i płacy, oraz 7-mio godzinnego dnia pracy w Kasie Chorych, wskutek czego trwa stan przyjmowania nadmiernej ilości wizyt kasowych ku szkodzi ubezpieczonych.

Kol. Frenkiel wyjaśnia, że opinia Zarządu o lekarzach rejonowych została powzięta na podstawie danych, dotyczących terenu Izby Lekarskiej Łódzkiej i być może, że na terenach innych izb, warunki są odmienne.

Kol. Szyfman zwraca się o wyjaśnienie stanowiska Izby, w sprawie podatku obrotowego i o podanie wyniku pertraktacji Komisji z Prezesem Izby Skarbowej.

Kol. Tomaszewski stwierdza, że kol. Misjonowi, w sprawie lekarzy rejonowych wyjaśnienia udzielił kol. Frenkiel.

Co do kwestji podatkowej to Izba, jako instytucja zawodowa, może zabierać głos tylko w zakresie podatku obrotowego: wysokość pozycji dochodu z praktyki lekarskiej, w zeznaniu o dochodzie wynika z zeznania o obrocie. Ujemne wyniki ingerencji Izby przypisuje z jednej strony ciągłym reorganizacjom urzędów i zmianie naczelników, wobec czego i stosunek tych osób do wyznaczonych przez Izbę rzeczoznawców nie mógł się ustalić, z drugiej zaś — winno tu również nielojalne zachowanie się lekarzy, przy wypisywaniu zeznań. Co się tyczy konferencji komisji z Prezesem Izby Skarbowej, to Prezes

Izby przyrzekł wyeliminować wszystkie odwołania lekarskie i odpowiednio je rozpatrzyć; jednakże nawał pracy w urzędach powoduje znaczne opóźnienie w rozpatrywaniu odwołań tak, że obecnie są rozpatrywane odwołania za rok 1926-ty.

Koledze Szykierowi — w sprawie warunków płacy i pracy — zaznacza, że Zarząd tę sprawę załatwił i ograniczył ilość wizyt na mieście do 15-tu, o czym podał do wiadomości zarówno Zarządu Związku, jak i Naczelnego lekarza Kasy Chorych. Zarząd z ubolewaniem stwierdza, że pomimo tej uchwały Związek dotąd nie zwrócił się ani razu w sprawie jej przekroczenia przez poszczególnych lekarzy.

W dalszej dyskusji przemawiali w sprawie podatku obrotowego koledzy Marzyński, Misjon, Sterling, Knichowiecki; żądają oni, by Izba jednakże w dalszym ciągu zajmowała się oceną zeznań.

Kol. Margolis Al. uważa, że o ile Izba usuwa się od tej oceny, to należy w dalszej konsekwencji uchylić się również, od wysyłania rzeczoznawców.

Kol. Tomaszewski wyjaśnia, że cofnięcie się Izby od oceny w roku bieżącym było spowodowane słabym wpływem oceny Izby na wymiar podatku. Usuwając się od ingerencji w postaci oceny zeznań, Zarząd miał na względzie chęć zachowania autorytetu Izby i uważał, że będzie mógł wyrzucić większy wpływ przez rzeczoznawców na komisjach. Niewysyłanie rzeczoznawców, uważałby za czyn nieobywatelski, i uchylenie się od niego za niewskazane.

Na wniosek kol. Mittelstaedta uchwalono, że Rada uważa za konieczne niewycofywanie się z akcji oceny zeznań o obrocie.

W sprawie nadmiernej ilości wizyt, załatwianych przez lekarzy kasowych uznano, że wina jest po stronie Zarządu Związku i, że należy sprawy tego rodzaju podawać do wiadomości Zarządu Izby.

Sprawozdanie Zarządu przyjęto.

b) Sprawozdanie kasowe i preliminarz na rok 1929 odczytał kol. Perlis (umieszczone w Biuletynie).

Skarbnik zaznacza, że wobec znacznego zwiększenia się ilości lekarzy Izba Łódzka jest obowiązana do wysłania trzech delegatów do Naczelnej Izby Lekarskiej (dotąd było dwóch).

W dyskusji kol. Marzyński proponuje, aby dla potrzeb Sądu przedzielić pierwszy pokój ścianką na dwa.

c) Sprawozdanie Kasy Ubezpieczeniowej. Odczytał kol. Frenkiel (umieszczone w biuletynie).

W dyskusji kol. Augspach zapytuje ilu członków Izby korzysta z obniżonej składki; kol. Frenkiel odpowiada, że około 30-tu.

Kol. From omawia potrzebę zabezpieczenia bytu lekarza na starość i wnosi, by Zarząd Izby zajął się rozszerzeniem zakresu ubezpieczenia. Co zaś do obecnego zakresu, to w interesie młodszych kolegów, proponuje:

- a) przedłużenie okresu ulgowych składek do 5-ciu lat,
- b) ograniczenie ilości wpłacanych składek bieżących do 30-tu, to znaczy, iż po wpłaceniu 30-tu bieżących składek, dalsze opłaty ustają.

Pozatem proponuje, wobec nierówności przypadających wpłat, wprowadzić składki rezerwowe. O ile w ciągu dwóch miesięcy nie przypadnie do wpłaty żadna składka bieżąca, ściągnąć od kolegów składkę rezerwową, któraby służyła do pokrycia, w przypadku, gdy naraz wypadnie wnieść większą ilość składek.

Kol. Mittelstaedt zapytuje o wysokość kapitału rezerwowego.

Kol. Frenkiel odpowiada, że specjalny kapitał rezerwowy nie jest wydzielany, gdyż cały kapitał Kasy ma charakter rezerwowy.

Zgadza się z kol. Fromem, co do potrzeby rozszerzenia zakresu ubezpieczeń, uważa jednak, że narazie pora jeszcze na to nie nadeszła.

Co do nieopłacania się Kasy dla najmłodszych kolegów, to cyfrowo wykazuje niesłusność tego zarzutu. Co do nierównomierności terminów wpłaty składek bieżących, to Zarząd się z tem liczy i w przypadkach trudniejszych (zresztą bardzo nielicznych) szeroko stosuje ulgi. Projekt składek rezerwowych jest trudny do zrealizowania. Co do przesunięcia terminu ulgowych składek do lat 5-ciu, to uważa sprawę za nadającą się do rozważenia.

Sprawozdanie Kasy Ubezpieczeniowej przyjęto.

d) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej przyjęto (umieszczone w Biuletynie).

e) Sprawozdanie Sądu odczytał kol. Marzyński (umieszczone w Biuletynie).

4. Wybory.

Na Przewodniczącego wyborów wybrany przez aklamację kol. Sterling, który na członków powołał — kol. Koszutskiego i Skusiewicza. Przewodniczący zarządził składanie głosów na 9-ciu członków Zarządu. W trakcie składania głosów, kol. Szyfman zapytuje, czy się głosuje na listy, czy na kandydatów. W odpowiedzi Przewodniczący zaznacza, że w czasie głosowania dyskusja jest niedopuszczalna. Wobec tego kol. Szyfman zgłasza protest przeciwko narzucaniu kandydatów, z żądaniem zapisania do protokołu, wstrzymuje się od głosowa-

nia na członków Zarządu i proponuje przy następnych głosowaniach zgłaszać kandydatury.

Przewodniczący uznaje słusność ostatniego wniosku kol. Szyfmana, zastrzega się jednak przeciwko stawianiu zarzutu narzucania kandydatur.

W głosowaniu tajnem wybrani zostali do Zarządu kol. kol.: Klozenberg Fabjan, Knichowiecki Bronisław, Prechner Zdzisław, Tomaszewski Anotni po 26 głosów, Misjon Bolesław i Skusiewicz Feliks — 25 głosów; Frenkiel Bronisław — 24 głosy; Perlis Ignacy — 20 głosów i Szykier Leon — 15 głosów.

Przy następnych głosowaniach Przewodniczący odczytywał listę kandydatów i ewent. dopełniał ją na wniosek obecnych.

Na 5-ciu zastępców członków Zarządu wybrano kolegów:

Ruegera Henryka — 25 głosów. Kryszka Henryka i Starzyńskiego Artura — 24 gł. Rechniowskiego Stefana — 23 gł. i Szyfmana — 21 gł.

Na 18-tu członków Sądu — wybrani zostali koledzy:

Gurtzman Józef, Maczewski Maksymilian, Marzyński Józef, Maszlanka Adam, Misjon Bolesław, Mittelstaedt Edward, Nowicki Stanisław, Prechner Zdzisław, Reiterowski Hieronim, Rueger Henryk, Skalski Stanisław, Sterlin Seweryn, Tenenbaum Adam, Wolfson Mojżesz — po 26 głosów; Margolis Aleksander, Rosiewicz Józef, Schweig Józef, Tochtermann Adolf — po 25 głosów.

Na 18-tu zastępców czł. Sądu — kol. kol.: Dengiel Leopold, Gundlach Ludwik, Keilson Stefan, Sonnenberg Emanuel, Szyfman Leon, Tomaszewska Matylda, Więckowski Stanisław, Żurkowski Jan, — po 24 głosy. Bergson Henryk, From Benjamin, Heller Maurycy, Kryszek Henryk, Margolisowa Anna, Mogilnicki Tadeusz, Ziegler Artur — po 23 głosy. Bieniecki Kazimierz, Sokołowski Marjan — po 18 gł. Groyecki Ernest — 15 głosów.

Na delegatów do Naczelnej Izby Lekarskiej wybrani — kol. Tomaszewski Antoni — 24 gł., Margolis Aleksander, Skusiewicz Feliks — po 22 gł.

Komisję Rewizyjną powołano przez aklamację, w dotychczasowym składzie. Stanowią ją: kol. kol. Koliński Józef, Kon Henryk, Majewski Aleksander, Rundo Herman i Weinzieher Leon.

5. Naczelnik odczytuje komunikat Izby Lekarskiej Poznańsko - Pomorskiej, w sprawie zatargu z Kasą Chorych, oraz opinię w tej sprawie Instytucji Gospodarczych na terenie Izby Poznańsko-Pomorskiej.

6. Wolne wnioski — zgłosili kol. Tomaszewski i Sterling.

a) kol. Tomaszewski zgłasza wnioski następujące:

Zważywszy, że procedura sądowa w Ustawie o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich jest zbyt skomplikowana; że kary, które może wyznaczać Sąd, chybiamy celu i nieodpowiadają potrzebom życia, — Rada Izby Lekarskiej Łódzkiej wzywa Naczelną Izbę Lekarską do poczynienia starań u Władz, w celu nowelizacji Ustawy.

Rada Izby Lekarskiej Łódzkiej uchwala powołanie Komisji przedstawicieli Sądu i Zarządu — w celu obmyślenia i sformułowania potrzebnych zmian.

W uzasadnieniu wniosków kol. Tomaszewski powiada:

Wydarzenia w ciągu ostatnich paru lat na terenie Izby Lekarskiej Łódzkiej wykazały, że Ustawa o Izbach Lekarskich w wielu punktach jest przestarzała i nie odpowiada wymaganiom czasu. Wobec ogólnego obniżenia się poziomu etycznego w zawodzie lekarskim, procedura sądowa okazała się zbyt skomplikowana, i kary, które mógł zaznaczyć Sąd, chybiały celu. Zarząd Izby musiał szukać nowych dróg dla wynalezienia sposobów napiętnowania pewnych wydarzeń, przynoszących ujmę stanowi lekarskiemu, i natrafiał na zarzuty, że postępuje wbrew ustawie.

Nasuwały się konieczne zmiany z jednej strony konkretniejszego sprecyzowania uprawnień Zarządu, z drugiej — uproszczenia procedury sądowej, większej swobody w wymiarze kar, jawności samych rozpraw i ustanowienia stałego kontaktu w postaci prokuratury między Sądem a Zarządem, Ustawa w odnośnych punktach powinna być zmieniona w tym duchu, aby w ramach jej mógł pomieścić się całokształt życia zawodowego.

W dyskusji przemawiają między innymi koledzy — Sterling, Augspach i popierają wnioski. Wnioski zostały przyjęte jednogłośnie.

b) Kol. Sterling zgłasza wniosek wydrukowania ustawy o Izbach i o praktyce lekarskiej, wspólnymi siłami wszystkich Izb. Wniosek przyjęty.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sekretarz:

(—) Dr. Prechner.

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU IZBY LEKARSKIEJ ŁÓDZKIEJ ZA ROK 1928.

Skład osobisty Rady Izby:

Dr. Dr.: Ajzner Julian, Augspach Alfred, Dawidowicz Maksymilian, Dobulewicz Michał, Dreszer Alfred, Frenkiel Bronisław, Garewicz Henryk, Goldblum Natan, Goldman Antoni, Klozenberg Fabjan, Knichowiecki Bronisław, Koszutski Bronisław, Margolis Aleksander, Marzyński Józef, Michalski Józef, Mittelstaedt Edward, Perlis Ignacy, Prechner Zdzisław, Rechniowski Stefan, Rosiewicz Józef, Skusiewicz Feliks, Schweig Józef, Sterling Seweryn, Starzyński Artur, Tochtermann Adolf, Tomaszewski Antoni, Watten Ignacy.

Skład osobisty Zarządu:

Dr. Tomaszewski — Naczelnik Izby.
Dr. Margolis Aleksander — Sekretarz (od dnia 1. I. 1928 roku obowiązki sekretarza pełni Dr. Prechner Zdzisław).
Dr. Perlis Ignacy — Skarbnik.
Dr. Skusiewicz Feliks — Wice Naczelnik.
Dr. Frenkiel Bronisław, Dr. Koszutski Bronisław, Dr. Prechner Zdzisław, Dr. Rosiewicz Józef, Dr. Sulikowski Franciszek.

Zastępcy członków Zarządu:

Dr. Dr.: Sonnenberg Emanuel, Watten Ignacy, Żółkowski Stanisław, Gibiański Adolf, Mogilnicki Tadeusz, Praszker Feliks, Więckowski Antoni.

Komisja Rewizyjna:

Dr. Dr.: Koliński Józef, Kon Henryk, Majewski Aleksander, Rundo Herman, Weinzieher Leon.

W roku 1928 na terenie Izby Lekarskiej Łódzkiej przybyło 76 lekarzy (w m. Łodzi 35, poza Łodzią 41), ubyło 22 (w m. Łodzi 10, poza Łodzią 12), z powodu śmierci 7. W Łodzi zmarło 5, poza Łodzią 2.

Zmarli w roku sprawozdawczym:

Mojżesz Silberstrom, l. 67 (zm. 30. 1.), Franciszek Łukasiewicz, l. 62 (zm. 5. 2.), Jakób Kon, l. 65 (zm. 15. 2.), Łazar Prybulski, l. 49 (zm. 8. 4.), Michał Zucker z Kalisza, l. 68 (zm. 6. 6.), Cecylja Fokszańska, l. 40 (zm. 21. 12), Ignacy Lipiński z Szadku, l. 54 (zm. 24. 12).

Zarząd proponuje uczcić ich pamięć przez powstanie.

Dla porównania ruchu lekarzy na terenie Izby Lekarskiej Łódzkiej służą następujące liczby:

Dnia 1. I. 1925 r. Izba liczyła 540 (w m. Łodzi 340, poza Łodzią 200).

Dnia 1. I. 1926 r. Izba liczyła 589 (w m. Łodzi 392, poza Łodzią 197).

Dnia 1. I. 1927 r. Izba liczyła 605 (w m. Łodzi 404, poza Łodzią 201).

Dnia 1. I. 1928 r. Izba liczyła 651 (w m. Łodzi 419, poza Łodzią 232).

Dnia 1. I. 1929 r. Izba liczyła 703 (w m. Łodzi 443, poza Łodzią 260).

Zarząd w roku sprawozdawczym odbył 23 posiedzenia. Rada Izby odbyła jedno posiedzenie. Obecnych na posiedzeniu Rady było 23.

Izba zamieszcza swoje komunikaty i protokoły w Biuletynie. W roku sprawozdawczym Prezydium poza posiedzeniami załatwiało sprawy bieżące, obejmujące kwestje w życiu lekarskiem, sprawy bytu, zatargów z władzami, instytucjami, publicznością i między sobą.

Pozatem Zarząd zajmowały i były podawane rozważaniu następujące sprawy natury ogólnej:

1. Sprawy zasadnicze, ustawowe i regulaminowe.

a) Zarząd brał udział w konferencji przewodniczących Izb i Sądów w dniu 28 stycznia 1928 r., której celem było ujednostajnienie procedury sądowej, wyjaśnienie kwestyj, nasuwających się wskutek znanego okólnika Departamentu V. Min. Spraw Wewnętrznych o granicach wkraczania władzy nadzorczej w życie Izb Lekarskich, a co za tem idzie, obrona ich samodzielności i powagi. Konferencja nie rozwiązała w całości zamierzonych zadań, jednakże przez obszerny i gruntowny referat Przewodniczącego Sądu Naczelnej Izby L. D-ra Kozerskiego, dała dużo materiału do rozważania.

b) Zarząd rozważał ustawę o ubezpieczeniu pracowników umysłowych i rozporządzenie wykonawcze do niej i wyraził opinię, że Izby powinny dążyć, aby każdy z członków był ubezpieczony emerytalnie i winny pośredniczyć przy tworzeniu grup dobrowolnie ubezpieczonych.

c) W końcu roku sprawozdawczego Zarząd otrzymał pismo od Prezydium Sądu N. I. L. w sprawie ustalenia jednolitej deontologii i ujednostajnienia regulaminu postępowania sądowego. Sprawy powyższe, poruszane już w luźnej formie w łonie Zarządu, nie mogły być z braku czasu omawiane i będą musiały być przedmiotem pracy przyszłego Zarządu Izby.

2. Sprawy bytu lekarzy.

W zakresie spraw bytowych Zarząd zabierał głos w wielu wypadkach:

a) Zarząd zajmował się sprawą potrącania poborów emerytalnych lekarzom i emerytom, zatrudnionym w Kasie Chorych; przeprowadził ankietę w sprawie tych potrąceń i przesłał do Naczelnej Izby Lekarskiej wynik tej ankiety, oraz odpis

skargi jednego z poszkodowanych do N. T. A. celem przeprowadzenia odpowiedniej akcji przez N. I. L.

b) Zarząd zebrał dane o warunkach pracy i płacy w Kasach Chorych i przesłał je na żądanie Izbie Warszawsko-Białostockiej; również sprawa ustalenia 7-mio godzinnego dnia pracy dla lekarzy była przedmiotem obrad specjalnej komisji — praca komisji w roku sprawozdawczym ukończona nie została.

c) Zarząd zajmował się sprawą stanowiska lekarzy rejonowych z ramienia Sejmików Powiatowych i uznał, że te są do zlecenia zarówno ze względów społecznych, jak i materialnych, stanowiąc dla lekarza punkt oparcia, przy osiedleniu się w danej miejscowości.

d) Sprawa biegłych sądowych, będąca jedną z bolączek stanu lekarskiego była niejednokrotnie poruszana na posiedzeniach Zarządu; ostatnio otrzymał Zarząd w tej sprawie pismo N. I. L. z omówieniem memoriału i konferencji w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Uznano tam za pożądane wytworzenie instytucji specjalnej lekarzy sądowych, rządowych, wyspecjalizowanych w metodach badań sądowo - lekarskich, narazie jednak ze względów technicznych zatrzymano się na wyznaczaniu lekarzy i chemików biegłych, przyczem ustalono cennik za te czynności; projekt powyższy wraz z wnioskiem Naczelnej Izby Lekarskiej o dodanie wynagrodzenia za straty czasu dla lekarzy wolno praktykujących, czynnych w charakterze biegłych, poza miejscem zamieszkania, ma w krótkim czasie być przyjęty przez p. Ministra Sprawiedliwości i ogłoszony w Monitorze.

e) Sprawa przyjmowania w kilku lecznicach była w roku sprawozdawczym brana pod uwagę przez Zarząd i w konkretnych przypadkach odpowiednio regulowana.

f) Ogłoszenia dziękczynne, pomimo zwrócenia się Zarządu do pism, pojawiają się; jednakże b. sporadycznie i powodowały odpowiednie interwencje, zmuszające kolegów do wyjaśnień.

g) Również i ogłoszenia lekarskie były stale na oku Zarządu i niejednokrotnie, zarówno w Łodzi jak i na prowincji były regulowane i sprowadzane do norm przepisanych regulaminem. Naogół jednakże uchybień w tym kierunku było niewiele.

h) W roku sprawozdawczym zdarzały się zatargi pomiędzy kolegami, których sposób załatwienia odbiegał od ogólnie przyjętych norm etycznych; dopuszczano się brutalnego samosądu, ewentualnie załatwiano te sprawy w inny wysoce niewłaściwy sposób. W jednym z tych przypadków Zarząd wyraził odpowiednią opinię, w drugim sprawę poddał rozważaniu, opinia ostateczna jeszcze nie została wydana.

i) Wreszcie Zarząd brał udział w ocenie zeznań o obrocie, bronił uznanych przez siebie w komisjach wymiarowych i ingerował w komisjach odwoławczych. Nadmierny wymiar podatku obrotowego i dowolny a niejednolity sposób oceny obrotu, spowodował interwencję u Prezesa Izby Skarbowej komisji w osobach: Naczelnika Izby i kolegów Rosiewicza i Frenkla. W wyniku tej konferencji Izba przesała zgłoszone odwołania bezpośrednio do wiadomości prezesa Izby Skarbowej.

4. Sprawy Zdrowotności Publicznej.

W zakresie Zdrowotności Publicznej Zarząd zajmował się sprawą leczenia chorych przez zakon O. O. Bonifratrów na Chojnach na skutek zwrócenia się Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia i stwierdził, że leczenie prowadzone jest przez dyplomowanego lekarza, a recepty są pisane jakoby przez niego.

Pozatem Zarząd ingerował w prawie stosunków szpitalnych w Kaliszu, gdzie brak współdziałania między lekarzami a Zarządem miasta, ujemnie się odbijał na całokształcie pracy szpitalnej. Zarząd wysłał specjalną delegację i odbył wspólne posiedzenie z lekarzami kiliskimi, celem poprawy tych niedomagań. W wyniku tych konferencji Zarząd wypracował pewne postulaty, które przesłał również Władzom miasta Kalisza.

5. Sprawy społeczne.

W zakresie spraw społecznych Zarząd zabierał głos w sprawie niesłusznego honorowania świadectw felczerskich w tutejszych sądach pokoju. Zarząd zwrócił się w tej sprawie do Naczelnej Izby Lekarskiej oraz lokalnie do p. Prezesa Sądu Okręgowego. W wyniku tych kroków Sądy Pokoju tutejsze świadectw felczerskich honorować nie będą.

Nadmierna wysokość bilansu handlowego spowodowała Zarząd do zajęcia stanowiska w sprawie specyfików zagranicznych. Zarząd wyraził opinię o konieczności możliwego ograniczenia w stosowaniu zarejestrowanych specyfików zagranicznych, a zupełnego wycofania z zapisywania specyfików zagranicznych niezarejestrowanych, przyczem Zarząd wyraził pogląd, że wogóle należy dążyć do zapisywania recept indywidualnych według recepty. W sprawie powyższej Zarząd ogłosił odezwę w tutejszej prasie codziennej.

Zarządzenie Kasy Chorych ryczałtowego przygotowania pewnych leków „na zapas” znalazło też ocenę w opinii Zarządu, która pokrywała się z opinią Naczelnej Izby Lekarskiej, przesłaną do Związku Zawodowego Farmaceutów - Pracowników, że leki powinny być przygotowywane indywidualnie, nie zaś ryczałtowo, za bardzo nielicznymi wyjątkami.

Na wniosek N. I. L. utworzenia organu prasowego ogólnego dla wszystkich Izb, Zarząd odpowiedział odmownie w piś-

nie odpowiednio umotywowanem, podnosząc, iż wydaje swój Biuletyn, który jest bezpłatnie rozsyłany wszystkim członkom Izby i przesyłany Zarządom innych Izb w Państwie. W roku 1928 wydane zostały Biuletyny Izby Nr. 8 i 9.

Zarząd omawiał nietaktowne wystąpienie „Rozwoju” przeciwko niektórym grupom lekarzy łódzkich, jednakże nie uważał za wskazane i konieczne omawiać oficjalnie to wystąpienie.

W święcie Niepodległości Zarząd postanowił przyjąć udział przez udekorowanie balkonu, oraz złożenie życzeń na ręce Wojewody, przez Naczelnika Izby.

Na budowę łodzi podwodnej imienia Marszałka Piłsudskiego Zarząd ofiarował zł. 300.

Wreszcie Zarząd rozpiął wybory do Rady i przeprowadził je w dniu 23 grudnia 1928 roku.

6. Instytucje samopomocy lekarskiej.

Zarząd kierował Kasą Ubezpieczeniową. W roku sprawozdawczym ilość wypłaconych premji była w porównaniu z latami poprzednimi — niewielka.

Zainteresowanie Kasą — duże, szczególnie ze strony kolegów ubezpieczonych dobrowolnie. Szczegółowe sprawozdanie będzie przedstawione oddzielnie przez Kierownika Kasy.

Pozatem Zarząd był w stałym kontakcie ze Stowarzyszeniem Wdów i Sierot po lekarzach. Uznając Stowarzyszenie za instytucję w założeniu bardzo potrzebną i pożyteczną. Zarząd uważa, na podstawie sprawozdania za rok 1926, że pomoc istotna jest bardzo nikła, w porównaniu z kosztami administracji. Te same refleksje miał Zarząd, po przejrzaniu sprawozdania za rok 1925 i wyraził ponownie opinię o konieczności wprowadzenia pewnej reorganizacji w Instytucji.

7. Regulowanie zatargów.

Regulując zatargi pomiędzy lekarzami, lekarzami a publicznością i instytucjami, Zarząd przekazał Sądowi I. L. Ł. 18 spraw, 16 zaś załatwił we własnym zakresie.

Na skutek otrzymanych pism Zarząd przesłał:

1. do Izby Warszawsko - Białostockiej warunki pracy i płacy w Kasie Chorych m. Łodzi.
2. do Związku Gospodarczego Lekarzy Polaków na Śląsku wszystkie zatwierdzone regulaminy Izby i Sądu.
3. do Izby Wileńsko - Nowogrodzkiej Statut Kasy Ubezpieczeniowej, oraz
4. do Naczelnej Izby Lekarskiej spis lekarzy I. L. Ł. według powiatów.

Otrzymano zawiadomienia następujące:

1. Pismo od Międzynarodowym kursie dla lekarzy w Karłowych Warach.
2. Pismo posła Afgańskiego w Angorze o nawiązanie stosunków gospodarczych i o zainteresowanie lekarzy, na których jest w Afganistanie wielkie zapotrzebowanie.
3. Pismo w sprawie VII. Zjazdu Ogólno Krajowego Przeciwgruźliczego w Poznaniu, dnia 29 i 30 czerwca i 1-go lipca 1928 roku.
4. Pismo w sprawie VI-go Zjazdu Higienicznego we Lwowie dnia 7 i 8 VII. 1928 r.
5. Pismo o Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w roku 1929 z żądaniem zaangażowania instytucji lekarskich w obrębie Izby; szpitali, Wydziałów Zdrowotności — Wojewódzkiego i Komunalnych i t. p. do wzięcia udziału w wystawie.
6. Pismo w sprawie Bulletin International, organe des Congrès Internationaux de Medecine et de Pharmacie Militaire.
7. Pismo o Kongresie Międzynarodowym Medycyny i Farmacji Wojskowej w Londynie w r. 1929.

SPRAWOZDANIE SKARBNIKA ZA ROK 1928.

W p ł y w y:

1. Składki członkowskie	zł. 15,700.—
2. P. K. O. — odsetki za 1927 r.	„ 50.90
	<u>zł. 15,750.90</u>

W y d a t k i:

1. Koszty organiz., administr. i reprezent.

Wpłata składki do Nacz. I. L.	zł. 2,072.—
Różne	„ 392.30
	zł. 2,464.30

2. Koszty sądowe

„ 526.20

3. Koszty handlowe:

Druki	zł. 708.64
Materiały piśmienne	„ 162.90
Porto, telegraf, opłaty stempl.	„ 723.78
Telefon	„ 210.90
Bilety trawoje dla gońca	„ 180.—
Prenumerata Dz. Ustaw	„ 31.35
Koszty bankowe	„ 38.58
	zł. 2,056.15

4. Koszty personelu:

Pensja sekretarki	zł. 3,060.—
Pensja księgowego	„ 600.—

Pensja gońca	"	810.—	
Składki do Kasy Corych	"	220.90	
Składki do Zakł. Ub. Pr. U.	"	168.—	zł. 4,858.90

5. Koszty lokalu:

Komorne	zł.	877.80	
Światło, opał	"	416.89	
Porządkowanie	"	218.21	
Odnowienie	"	42.90	
Podatek mieszkaniowy	"	70.22	zł. 1,626.02

6. Różne rachunki:

Na łódź podwodną im. Mar- szałka Piłsudskiego	zł.	300.—	
Amortyzacja ruchomości	"	193.40	zł. 493.40

zł. 12,024.97

Wpływy	zł.	15,750.90
Wydatki	"	12,025.97
Nadwyżka	zł.	3,725.93

BILANS NA 1 STYCZNIA 1929 ROKU.

Stan czynny:

Gotówka w kasie	zł.	1,428.09
P. K. O.	"	5,789.43
Zaległe składki członkowskie	"	3,154.—
Związek Lekarzy P. P. O. Ł. za kwartał IV.	"	415.14
Elektrownia Łódzka — kaucja	"	20.—

Ruchomości:

w/g załączon. spisu na 1. I. 1928 r.	zł.	1,084.10
dokupiono w r. 1928 na sumę	"	244.30
	zł.	1,328.40

Amortyzacja:

10% sumy zł. 1,158.—	—	115.80	
10% sumy zł. 361.10	—	36.10	
10% sumy zł. 170.70	—	17.10	
10% sumy zł. 244.30	—	24.40	zł. 193.40
			zł. 1,135.—
			<u>zł. 11,941.66</u>

Stan bierny:

Zakład Ubezp. Pr. U. składka za grudzień	zł.	26.—
--	-----	------

Kapitał:

Stan na 1. I. 1928 roku	zł.	8,189.73
Nadwyżka za 1928 rok	"	3,725.93
	zł.	11,915.66
		<u>zł. 11,941.66</u>

Łódzka Izba Lekarska winna Naczelnej Izbie Lekarskiej za sprawy sądowe (spr. D-ra Karbowskiego i D-ra Sobocińskiego) zł. 1,420.10 gr.

SPRAWOZDANIE

Kasy Ubezpieczeniowej przy Izbie Lekarskiej Łódzkiej za rok 1928.

Przychód.

Pozostałość z dn. 31. 12. 1927 r.	zł.	33,193.20
Wpłacono skł. do B-ku Gosp. Kraj	zł.	45,817.—
" " " P. K. O.	"	32,893.—
" " " małej kasy	"	3,673.—
Odsetki w B-ku Gosp. Kraj.	zł.	1,309.—
" " P. K. O.	"	25.64
	zł.	1,334.64
		<u>zł. 116,910.84</u>

Rozchód.

Wyplacono premji:

po śmierci

D-ra Łukasiewicza	zł.	11,667.—
" Silberstroma	"	11,687.—
" J. Kona	"	11,637.50
" Prybalskiego	"	11,889.—
" Zuckera	"	11,974.50
	zł.	58,855.—

Wydatki:

Należn. manip. od wyciągów P. K. O.	"	81.—
Porto	"	1,111.15
Druki, materiały piśmienne	"	506.20
Koszta organizacji	"	212.—
Pensje	"	1,632.—
Zwrot Izbie	"	70.—
" Kasie Ubezpiecz. Krakowsk.	"	80.—
	zł.	62,547.35

Pozostało na 1. I. 1929 r.	
w B-ku Gospodarstwa Krajowego .	zł. 53,769.—
w P. K. O.	„ 166.14
w małej Kasie	„ 428.35 „ 54,363.49
	<u>zł. 116,910.84</u>

PROTOKUŁ KOMISJI REWIZYJNEJ.

Dnia 20 stycznia 1929 roku zebrała się Komisja Rewizyjna Izby Lekarskiej w Łodzi w celu sprawdzenia ksiąg, bilansu i rachunków Izby za rok 1928. Komisja Rewizyjna zbadała księgi i dowody Izby oraz rachunkowość i znalazła je w należytym porządku i zupełnie zgodnymi z rzeczywistym stanem rzeczy.

Stwierdzono, że majątek Izby pg. przedstawionego spisu inwentarza wynosi zł. 11.941.66 w aktywach, a zł. 26 w pasywach, czysty kapitał wynosił na 1. stycznia 1929 roku złotych 11.915.66.

Komisja Rewizyjna wnosi zatem, aby Walne Zebranie Izby sprawozdanie za rok 1928 zatwierdziło.

(—) Dr. Majewski
(—) Dr. Koliński
(—) Dr. Henryk Kon.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI SĄDU IZBY LEKARSKIEJ ŁÓDZKIEJ W ROKU 1928.

Skład osobisty Sądu:

Sąd Izby Lekarskiej Łódzkiej w roku sprawozdawczym stanowili obrani przez Radę Izby, w dniu 19 lutego 1928 roku następujący

Sędziowie:

Dr. Dr.: Goldblum Natan, Gutentag Stanisław, Klobenberg Fabjan, Maczewski Maksymilian, Marzyński Józef, Masz-lanka Adam, Misjon Bolesław, Mittelstaedt Edward, Mogilnic-ki Tadeusz, Nowicki Stanisław, Prechner Zdzisław, Rosiewicz Józef, Rueger Henryk, Skalski Stanisław, Sterling Seweryn, Tochtermann Adolf, Tenenbaum Szymon, Wolfson Mojżesz.

Zastępcy:

Dr. Dr.: Dengiel Leopold, Dobulewicz Michał, Gibiański Adolf, Gundlach Ludwik, Gurtzman Józef, Helman Dawid, Keilson Stefan, Kryszek Henryk, Reiterowski Hieronim, Sonnenberg Emanuel, Szyfman Leon, Tomaszewska Matylda, Więckowski Antoni, Ziegler Artur.

Prezydjum:

Przewodniczący — Dr. Mittelstaedt Edward.
Zastępcami Przewodniczącego a zarazem Przewodniczą-cymi I-go, II-go i III-go Kompletów orzekających — Dr. Ster-ling Seweryn, Dr. Skalski Stanisław, Dr. Rueger Henryk.
Pisarz Jeneralny — Dr. Marzyński Józef.
Zastępca — Dr. Prechner Zdzisław (obrani na posiedzeniu Sądu w dniu 23 lutego 1928 r.).

Zmian w składzie Sądu w ciągu roku 1928 — nie było.

Liczba spraw sądowych:

pozostałych z roku ubiegłego	spraw 3
wprowadzonych w ciągu 1928 r.	„ 21
	<u>razem spraw 24</u>
przeniesionych na rok następny	spraw 8

Liczba spraw załatwionych:

załatwionych	spraw 16
sądzonych w Kompletach	spraw 8
sądzonych w pełnym składzie	„ —
umorzonych bez rozpatrzenia	„ 3
wycofanych na prośbę oskarżających	„ 3
zakwalifikowano do Sądu honor.	„ 1
zwrócono Izbie dla załatwienia	„ 1
	<u>razem spraw 16</u>

Grupa I-sza:

Wykroczenie przeciw etyce:

a) w stosunku do kolegów	spraw 7
b) w stosunku do publiczności	„ 6
c) wydawanie świadectw niezgodnych z prawdą	„ 1

Grupa II-ga:

Wykroczenie przeciw Ustawie o praktyce lekarskiej „ 1

Grupa III-cia:

Wykroczenie przeciw prawnym zarządze-niom Izby	„ 1
	<u>razem spraw 16</u>

z tych:

zwrócono Izbie dla załatwienia	spraw 1
zakwalifikowano do Sądu honorowego	„ 1
umorzono z powodu braku cech przestępst.	„ 5
umorzono z powodu braku dowodu winy	„ 3
	<u>do przeniesienia spraw 10</u>

z przeniesienia	spraw	10
umorzono ze względu na okolicz. łagodzące	"	1
umorzono z powodu pogodzenia się stron	"	3
wyznaczo karę I-go st. „ostrzeżenie“	"	2
razem	spraw	16

Wyznaczenie kar nastąpiło:
z powodu wydania świadectwa niezgodnego
z prawdą spraw 1
z powodu nieetycznego postępowania 1

Odwołań w roku sprawozdawczym nie było.

(—) Dr. Marzyński.

Z korespondencji Izby Lekarskiej.

1. W sprawie stosunku między lekarzami a Kasami Chorych zamieszczamy poniżej dwa pisma.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. Z. O. 688/29

Warszawa

dnia 14 lutego 1929 r.

Lekarze a Kasy Chorych

Odpowiedź na pismo z dn. 8. II. 1929

L. 21/29

Do

Naczelnej Izby Lekarskiej

w Warszawie

ul. Widok Nr. 23

Organizacja lecznictwa w Kasach Chorych należy do kompetencji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zaś do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy nadzór nad tem lecznictwem.

Najważniejszym czynnikiem w lecznictwie, jak to słusznie podkreśla memoriał Izby Lekarskiej Poznańsko-Pomorskiej z dnia 14. I. 1929 r., jest zaufanie chorego do lekarza, a co zatem idzie, wolny wybór lekarza z pośród wszystkich lekarzy, uprawnionych do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem. Również i Związek Lekarzy Państwa Polskiego i Związek Lekarzy Zachodniej Polski uważa tę zasadę jako postulat i do urzeczywistnienia tego postulatu dąży.

Wziąwszy na siebie pośrednictwo w zawieraniu umów z Kasami Chorych, Związek Lekarzy Zachodniej Polski odrazu sprzeciwił się tej zasadzie, gdyż nie dopuszcza do leczenia w Kasach Chorych lekarzy, nienależących do Związku, a i z pośród swych członków niewszystkim daje te prawa (karencja).

Związek Lekarzy jest stowarzyszeniem dobrowolnem, do którego dziś może należeć 100% lekarzy, a po pewnym czasie może z niego znaczna liczba wystąpić.

Gdyby nawet Związek nie czynił żadnego wyjątku co do lekarzy, to i tak nie ma żadnej podstawy prawnej do zawierania umów w imieniu wszystkich lekarzy.

Wszelkie dotychczasowe nieporozumienia i spory między lekarzami lub Kasami Chorych a Związkiem Lekarzy wynikały właśnie z tego powodu.

Zupełnie inne jest stanowisko Izby Lekarskiej, która jest organizacją przymusową wszystkich lekarzy, wykonywujących praktykę lekarską, i która jest powołana do normowania warunków pracy lekarzy — art. 22 ustawy o praktyce lekarskiej z dnia 2. XII. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762).

W powyżej cytowanym memoriale Izba Lekarska Poznańsko-Pomorska podkreśla dodatnie znaczenie umów zbiorowych, które to „umowy odpowiadają nadzwyczaj ważnej potrzebie szerokich warstw pracowniczych, pozwalając im występować wobec pracodawców jako sile zorganizowanej, zdolnej do przeprowadzenia swych postulatów”.

Zapatriywanie zupełnie słuszne. Ale czy można porównywać lub choćby tylko przeprowadzać analogię między leczeniem, a wykonywaniem jakiegokolwiek innej pracy i czy można uważać lekarza za pracownika w stosunku do chorego jako pracodawcy?

Gdyby nawet przyjęto jako zasadę zawieranie zbiorowej umowy między Izbą Lekarską a Kasą Chorych lub inną instytucją, to umowa taka musiałaby opierać się na innych postulatach, niż dotychczas zawierane umowy ze Związkiem Lekarzy Państwa Polskiego. Zbiorowa umowa, zdaniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, powinna określać zasadniczo normy wynagrodzenia, normy praw i obowiązków, lecz bez mianowania osób, a wybór lekarzy pozostawić chorem, względnie instytucji, organizującej pomoc lekarską, to znaczy, że każdy zaangażowany lekarz, któryby przyjął te obowiązki na siebie, mógłby je wykonywać bez względu na to, czy należy do Związku Lekarzy Zachodniej Polski lub nie, czy stale mieszkał w danej miejscowości lub przybył z innej dzielnicy.

Niema również podstawy prawnej do zakazania instytucji, organizującej lecznictwo, aby urządziła ambulatorja. Mogą być różne zapatriwania pod tym względem, czy system leczenia ambulatoryjnego jest lepszy od leczenia gabinetowego, czy odwrotnie, zależy to bowiem od miejscowych i ogólnych warunków.

Gdy na przykład w Państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych w Warszawie wprowadzono wolny wybór lekarza, a obok wielu lekarzy, przyjmujących chorych w swych gabinetach, zorganizowano także ambulatorjum, gdzie przyjmuje 10 lekarzy, napływ chorych do ambu-

latorjum jest tak duży, że zachodzi potrzeba utworzenia drugiej przychodni.

Izby Lekarskie są więc tym czynnikiem, który powołany jest ustawą z dnia 2. XII. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 763) i do samorządowego uporządkowania spraw, dotyczących interesów i bytu stanu lekarskiego, i do współdziałania z urzędami państwowymi i samorządowymi w sprawach zdrowia publicznego, co, razem wzięwszy daje rękojmię, że pośrednictwo ich między lekarzami a Kasą Chorych wypadnie ku zadowoleniu obu stron.

(—) Piestrzyński

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

70/29

Lekarze a Kasy Chorych

Odpowiedź na pismo z dnia 14. II. 1929

Nr. Z. O. 688/29

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Departamentu V
Służby Zdrowia

w Warszawie.

Naczelna Izba Lekarska otrzymała pismo Pana Dyrektora Departamentu Służby Zdrowia w odpowiedzi na memoriał Izby Lekarskiej Poznańsko-Pomorskiej, w którym wyrażony jest pogląd Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że umowy zbiorowe lekarzy z kasami chorych powinny określać zasadnicze normy wynagrodzenia, normy praw i obowiązków, lecz bez mianowania osób, a wybór lekarzy pozostawić chorym, względnie instytucji, organizującej pomoc lekarską, to znaczy, że każdy zaangażowany lekarz, któryby przyjął te obowiązki na siebie, mógłby je wykonywać bez względu na to, czy należy do Związku Lekarzy Zachodniej Polski lub nie, czy stale mieszkał w danej miejscowości lub przybył z innej dzielnicy, oraz że Izby Lekarskie są tym czynnikiem, który powołany jest ustawą z dnia 2. XII. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 763) i do samorządowego uporządkowania spraw, dotyczących interesów i bytu stanu lekarskiego i do współdziałania z urzędami państwowymi i samorządowymi w sprawach zdrowia publicznego, co, razem wzięwszy daje rękojmię, że pośrednictwo ich między lekarzami a kasą chorych wypadnie ku zadowoleniu obu stron.

Postulat, żeby Izby Lekarskie opracowały i ogłosiły normy pracy i skalę płac, jest przewidziany przez art. 22 ustawy z dnia 2. XII. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762). Naczelna Izba Lekarska zwracała się z odpowiednim przedstawieniem

do Izby, nadto rzecz ta była omawiana na zjeździe międzyizbowym w r. 1926.

Ale tylko do określenia wskazanych norm powinny się, zdaniem Naczelnej Izby Lekarskiej, ograniczyć działalność Izby Lekarskich w stosunku do kas chorych. Byłaby to „umowa ramowa”. Zarząd Izby nie może znać warunków miejscowych w miasteczkach powiatowych, które przecież w tem samem województwie są bardzo rozmaite, a mogą wymagać modyfikacji umowy, odpowiedniej tylko w jednej miejscowości, niedającej się już zastosować choćby w sąsiadującej z nią. Prowadzenie targów o płacę o kilka groszy więcej za poradę czy godzinę pracy nie może również być uważane za właściwe zajęcie dla urzędu samorządowego; przekazanie tej funkcji Izbie musiałoby wciągnąć w orbitę targów nie tylko Naczelna Izba Lekarska, ale niewątpliwie i Departament Służby Zdrowia jako instytucje nadzorcze, co przecież nie licuje z powagą tych Urzędów.

Doświadczenie b. zaboru austriackiego nauczyło, że do praktyki kasowej był dopuszczany tylko ten lekarz, który potrafił się podobać panu prezesowi kasy; w warunkach obecnych klucz partyjny, decydujący we wszystkich kasach o przyjmowaniu urzędników, mógłby decydować o moralnych i fachowych kwalifikacjach lekarzy, mających być zaangażowanymi.

Tylko najwłaściwsza forma udzielania pomocy lekarskiej dla ubezpieczonych t. j. wprowadzenie wolnego wyboru z pośród wszystkich lekarzy, którzy w danej miejscowości zgodziliby się pracować dla kasy, zapobiegłaby tej ewentualności, a to jest możliwe jedynie przy fachowym nadzorze ze strony organizacji lekarskiej na miejscu.

Co do zarzutu postawionego w piśmie Pana Dyrektora Związku, to Związek Lekarzy, dopuszczając do praktyki kasowej swoich członków, bierze za nich odpowiedzialność nie tylko wobec Zarządu Kasy, lecz i wobec społeczeństwa, t. zn. wobec chorych, którzy będą się do tych lekarzy zwracali. Związek Lekarzy Zachodniej Polski, będący Okręgiem Związku Lekarzy Państwa Polskiego, zawierając umowę z Zarządem Kasy, zobowiązuje się do kontroli nad działalnością swoich członków, lekarzy kasowych. Kontrola ta jest systematycznie i ściśle wykonywaną. Naturalnem więc jest, że Związek zgadza się na dopuszczenie do praktyki kasowej tylko swoich członków, do których może zastosować swoje rygory i że nie chce dopuścić lekarzy, o których wartości fachowej i etycznej nic nie wie; stąd pozorna sprzeczność: wolny wybór i niedopuszczanie do praktyki lekarzy, nienależących do Związku, i karencja. Co do tej ostatniej, na nadzwyczajnem walnem zebraniu Związku dnia 16 grudnia 1928 r. przyjęto uchwałę, że karencji w ścisłym znacze-

niu tego słowa zebranie nie uznaje, a jedynie dla należytego uregulowania pracy lekarskiej pozostawia Okręgom Związku prawo ogłaszania ograniczeń terminowych dla ubiegających się o pracę w kasach chorych.

Takie stanowisko Związku leży przede wszystkim w interesie ubezpieczonych.

Co do podstawy prawnej do zawierania umowy zbiorowej w imieniu wszystkich lekarzy, poruszonej w piśmie Pana Dyrektora, to w § 4 p. a zatwierdzonego statutu Związku przewidziane jest zawieranie umów zbiorowych; jednak widać istnieje jakieś rozróżnianie uprawnień związków, skoro naprzykład klasowy związek robotników rolnych zawiera pod patronatem Ministra Pracy umowę, obowiązującą cały kraj, chociaż do związku klasowego należy tylko niewielka ilość robotników rolnych. To samo Ministerstwo pośredniczy w umowach pracowników przemysłu włókienniczego, górnictwa i t. d., chociaż przedstawiciele związków, zawierających umowę, nie reprezentują wszystkich pracowników danego fachu. Musi więc istnieć jakaś podstawa do takiego postępowania i nie ma chyba powodu, żeby właśnie związek lekarzy był na tym punkcie inaczej traktowany, jak wszystkie inne.

Pan Dyrektor zgadza się, że umowy zbiorowe odpowiadają potrzebie, lecz nie widzi analogii między leczeniem, a wykonywaniem jakiejkolwiek innej pracy i nie może uważać lekarza za pracownika w stosunku do chorego, jako pracodawcy. Zapatrywanie to jest zupełnie słuszne, o ile chodzi o chorego, lecz przecież pracodawcą nie jest chory, lecz pośrednik między chorym a lekarzem — administracja kas chorych. Wszak lekarze nigdy nie przeprowadzali analogii pomiędzy swoją pracą, a pracą w innych zawodach, gdyż nawet w czasie największego rozgoryczenia, podczas stanów bezkontraktowych, pomimo plakatowanych insynuacji przeciw lekarzom przez administrację kas, pomocy chorym nie odmawiali, urządzali pogotowia dla nagłych zasłabnięć, porodów i t. p., o czym przecież dokładnie w Departamencie Służby Zdrowia wiadomo. Wszak nie kto inny, jak sam Pan Minister Spraw Wewnętrznych W. Raczkiewicz, w odpowiedzi na interpelację posłanki Praussowej i tow. dokładnie wyjaśnił (Nr. Pr. 40055 z dnia 28 marca 1926 r. Nowiny Lekarskie Nr. 21/26) stanowisko lekarzy i ich stosunek do zarządów kas chorych i do lekarzy, którzy w chwili gdy ich koledzy walczą o byt, wyzyskują ten moment i podcinając im byt, godzą w podstawy etyki lekarskiej. Naczelna Izba Lekarska mocniej swego stanowiska zaznaczać nie potrzebuje, jak to wtedy zrobił Pan Minister Raczkiewicz, któremu nie były znane fakty, jakie w ostatnich czasach zaszły mianowicie, że zarządy kas posunęły się do polecenia pełnienia funkcji lekarza na-

czelnego kasy (Żyrardów), lub jego zastępcy (Warszawa), urzędnikom nielekarzom. Również nie wiedział Pan Minister, jaki bywa poziom moralny i fachowy lekarzy, którzy pod pokrywką jakoby filantropji, obejmują stanowiska, będące przedmiotem sporu (np. w Kutnie), i jaki bywa stosunek chorych do takich lekarzy (np. w Radomiu). Szanujący swoją godność lekarz posady wbrew opinii miejscowej organizacji nie obejmie, a kasy, werbujące siły pozamiejscowe, z natury rzeczy tego rodzaju pracowników, dyskredytujących medycynę dostać mogą, jak się to trafiło w Kutnie albo Radomiu.

Sprawa, poruszona we wzmiankowanej odpowiedzi Pana Ministra Raczkiewicza, czy udzielanie pomocy lekarskiej sposobem ambulatoryjnym jest celowe, jak zorganizować pomoc lekarską dla obłożnie chorych, żeby w przebiegu jednego np. tyfusu nie przechodziło kolejno pięciu lekarzy, jak zapewnić chorym rzeczywisty wolny wybór i wiele innych kwestyj technicznych musiałoby być uzgodnione w łonie samego stanu lekarskiego. Dopiero potem Izby Lekarskie mogłyby ogłaszać postanowienia ogólne obowiązujące na ich terytorjum umowy.

Samą umowę, zdaniem Naczelnej Izby Lekarskiej, powinny zawierać na zasadach ogólnie przyjętych, samorzutnie powstałe organizacje lekarskie.

Zarząd Izby, który jest urzędem samorządu lekarskiego, musi stać nad interesami jednostek, czy ugrupowań; dlatego Zarząd Izby nie powinien występować jako strona przy zawieraniu kontraktu.

Jak słusznie zacytował z 1-go artykułu ustawy o Izbach Pan Dyrektor, Izby są powołane do uporządkowania spraw, dotyczących interesów i bytu stanu lekarskiego; szczegółowe regulowanie tych interesów powinno być pozostawione organizacjom lekarskim, a Izdom należy przyznać rolę arbitra, bo tylko wtedy z korzyścią dla społeczeństwa spełnią rolę, przewidzianą w dalszej części tego artykułu, współdziałania z urzędami państwowymi i samorządowymi w sprawach zdrowia publicznego, co rzeczywiście dałoby rękojmię, że arbitraż ten wypadłby ku zadowoleniu chorych, lekarzy i kas.

Wice-Przewodniczący:

(—) Dr. med. A. Śmiechowski.

Sekretarz:

(—) Dr. med. N. Metelski.

2. Naczelna Izba Lekarska poleca zainteresowanie ogółu lekarzy Pismem Dep. V. M. S. W. w sprawie przychodni przeciwwenerycznych.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. Z. H. 5050/28

W sprawie przychodni przeciwwenerycznych.

Warszawa, dn. 7. XI. 1928.

Do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu
m. st. Warszawy.

Podstawą walki z chorobami wenerycznymi jest uświadomienie ogółu społeczeństwa o zgubnych skutkach chorób wenerycznych dla jednostki, społeczeństwa i rasy oraz udostępnienie leczenia dla wszystkich.

Przychodnia przeciwweneryczna, urządzona i prowadzona na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. III. 1928 roku o zakładach leczniczych (Dz. U. Nr. 38, poz. 382), będzie właśnie tą organizacją podstawową, która odpowie wyżej wyłuszczonej zasadom walki przeciwwenerycznej.

Wzorowa przychodnia przeciwweneryczna posiadać winna: 1. personel lekarski i pielęgniarski, odpowiednio wykwalifikowany, 2. odpowiedni lokal, 3. urządzenie, umożliwiające prawidłowe i wczesne rozpoznanie choroby oraz stosowanie leczenia nowoczesnego, lecz nie eksperymentalnego, wreszcie przychodnia ta 4. winna zapewnić choremu jaknajwiększą dyskrekcję osobistą.

W celu zapewnienia chorym tej dyskrekcji osobistej oraz w celu obniżenia kosztów urządzenia i prowadzenia przychodni, przychodnie przeciwweneryczne, o ile możliwości, zakładać łącznie z innymi przychodniami, a w szczególności w ośrodkach zdrowia. Powyższe dotyczy zarówno i przychodni przeciwwenerycznych, istniejących na terenie, gdzie panuje kiła endemiczna, i w miastach portowych. Inicjatywa otwierania nowych przychodni przeciwwenerycznych zasadniczo powinna należeć do samorządów i pożądanym jest, by koszty utrzymania przychodni były prelimitowane w budżecie samorządów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych celem umożliwienia względnie ułatwienia poszczególnym samorządom otwierania wspomnianych przychodni, udzielać będzie subwencji na ich prowadzenie i urządzanie w granicach swego rozporządzalnego budżetu.

Warunkiem uzyskania subwencji rządowej na przychodnie przeciwweneryczne jest zadeklarowanie przez samorząd lub organizację społeczną obowiązku ponoszenia kosztów admini-

stracyjno - gospodarczych, związanych z utrzymaniem przychodni, oraz zobowiązanie się prowadzenia jej według wskazówek i zarządzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departamentu Służby Zdrowia).

Zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) wystąpić z odpowiednią inicjatywą do samorządu na terenie podległego mu Województwa, by niezwłocznie przystąpiono do organizowania przychodni przeciwwenerycznych i prelimitowania odpowiedniej pozycji budżetowej na cel powyższy.

O wynikach swej inicjatywy zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) powiadomić Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia).

(—) Piestrzyński

Dyr. Depart. Służby Zdrowia.

3. Poniżej Zarząd I. L. ogłasza wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie Aleksandra Muszyńskiego o nieprawne wykonywanie praktyki lekarskiej.

Nr. sprawy 1. 3. K. 292/28.

WYROK

w dniu 19 grudnia 1928 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Sąd Okręgowy w Łodzi w Wydziale 3 Karnym na posiedzeniu sądowym w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Okr. Kozłowski

Sędziowie: Bloch, Kopaczewski

Sekretarz: apl. R. Pływacka

Prokurator: Żabiński

rozpoznawał sprawę przeciwko Wiktorowi-Aleksandrowi Muszyńskiemu, osk. z art. 441 i 448 K. K., któremu akt oskarżenia zarzucał:

że w marcu 1925 r. w Łodzi podrobił w celu użycia za autentyczny dokument, pochodzący od osoby urzędowej i stwierdzający jej czynność, a mianowicie odpis zaświadczenia uniwersytetu moskiewskiego, poświadczony przez D-ra Blumenaua, Dyrektora Służby Zdrowia XI Dywizji Piechoty, oraz następnie użył go za autentyczny, składając w Wojewódzkim Wydziale Zdrowia w Łodzi, celem uzyskania zezwolenia na wykonywanie praktyki lekarskiej.

Po rozpoznaniu sprawy i wysłuchaniu głosów stron, zważywszy:

że oskarżony Muszyński przyznał się do winy w kierunku użycia świadomie za autentyczny dokumentu podrobionego, jako pochodzącego od instytucji rządowej, celem uzyskania zezwolenia na wykonywanie praktyki lekarskiej, zaprzeczając przytem, by dokument ten był przezeń podrobiony;

że powyższe przyznanie się oskarżonego nie widzi żadnych wątpliwości i zgodne jest z okolicznościami sprawy, potwierdzonemi zeznaniami świadków doktorów — Stanisława Skalskiego i Józefa Kasińskiego;

że natomiast, jak stwierdził biegły kaligraf Suski, charakter pisma oskarżonego, tudzież charakter, którym napisano podrobiony dokument jako też i podpis na nim, istotnie są zasadniczo odmienne;

że zatem winę oskarżonego uznać należy za udowodnioną w granicach przezeń przyznanych, bowiem dowodów winy jego w kierunku podrobienia rzeczzonego dokumentu przewód są dowody nie dostarczył;

że powyższy czyn oskarżonego zakwalifikować należy, jako przestępstwo, przewidziane w art. 448 K. K.;

że, przechodząc do wymiaru kary, Sąd, mając na względzie, że oskarżony, zajmując się praktyką lekarską, jak to sam stwierdza, w ciągu kilku lat, i nie posiadając ku temu żadnych fachowych danych, niechybnie wyrządzić musiał nieobliczalne szkody zdrowiu i życiu ludzkiemu, uznał za właściwe wymierzyć mu za to karę dwóch lat i sześciu miesięcy więzienia (d. p.);

że wobec tego, iż przestępstwo dokonane zostało przed dniem 3 maja 1928 r., z mocy art. 8 p. 1 lit. „j” Ustawy z dnia 22 czerwca 1928 r. o Amnestji, $\frac{1}{2}$ część orzeczonej kary Muszyńskiemu należy darować;

że dowody rzeczowe należy zniszczyć;

z tych zasad i z mocy art. 771 p. 3, 776—796 U. P. K., 28—30, 54, 441, 448 K. K., Ust. o amnestji z dnia 22. VI. 1928 roku, art. 8 p. j, art. 60—61 p. t. c. k. s.

postanawia:

Wiktora Aleksandra Muszyńskiego, lat 28, syna Antoniego i Marjanny, mieszkańca Warszawy, uznać winnym tego, że w roku 1925 użył świadomie za autentyczny dokument podrobiony, jako pochodzący od Instytucji Rządowej, celem uzyskania zezwolenia na wykonywanie praktyki lekarskiej i skazać go za to na zamknięcie w więzieniu, zastęp. dom porawy, na przeciąg dwóch lat i sześciu miesięcy ze skutkami w art. 28—30 K. K., na pokrycie kosztów sądowych i uiszczenia stu sześćdziesięciu złotych opłat sądowych; z mocy Ust. o amnestji z dnia

22.VI 1928. r., art. 8 — p. j, jedną trzecią część orzeczonej kary darować Muszyńskiemu, a na poczet pozostałej kary zaliczyć mu areszt przewencyjny od dnia 18 maja 1928 roku; dowody rzeczowe zniszczyć. Tegoż Wiktora Aleksandra Muszyńskiego od zarzutu podrobienia powyższego dokumentu z braku dowodów uniewinnić.

4. Jednocześnie Naczelna Izba Lekarska przesyła nam pismo następujące:

Naczelna Izba Lekarska

Warszawa, 14. XII. 1928 r.

L. dz. 366/28.

Do Zarządu Izby Lekarskiej Łódzkiej.

Jako jeden ze skutków wojny zdarzały się niejednokrotnie wypadki wykrywania oszustów, ogłaszających się za lekarzy, a nie mających żadnych po temu uprawnień. Zważywszy, że tego rodzaju osobniki przynoszą szkodę społeczeństwu i krzywdę moralną stanowi lekarskiemu, Naczelna Izba Lekarska w celu wyplenienia zła, prosi o przesłanie nazwisk i adresów tych lekarzy, których postępowanie i dokumenty mogą nasuwać wątpliwości, czy są istotnie lekarzami. W każdym takim wypadku Naczelna Izba Lekarska wystąpi do władz z przedstawieniem o sprawdzenie dyplomu.

(—) Dr. Bęczkiewicz.

Sekretarz (—) Dr. Metelski.

5. W sprawie wystawiania świadectw dla Sądu przez felczerów Zarząd Izby wydał pismo następujące:

Izba Lekarska Łódzka.

Łódź, 3 września 1928 r.

L. dz. 335/28.

Do Naczelnej Izby Lekarskiej

w Warszawie.

Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej udaje się do Naczelnej Izby Lekarskiej z prośbą o interwencję u odpowiednich czynników rządowych w sprawie wystawiania świadectw dla Sądu przez felczerów.

Felczerzy wystawiają świadectwa o stanie zdrowia, o kategorii uszkodzeń i Sądy je honorują. Biorąc pod uwagę niski stan wykształcenia naszych felczerów, wspomniane wyżej świadectwa nie mogą dawać dostatecznej podstawy Sądowi do słusznych wyroków. Jest to prawdziwa krzywda i szkoda dla ludności.

Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej zwrócił się w tej sprawie do Prezesa Sądu Okręgowego w Łodzi.

Naczelnik Izby:

(—) Dr. Tomaszewski.

Sekretarz: (—) Dr. Prechner.

Izba Lekarska Łódzka.

Łódź, dn. 26 września 1928 r.

L. dz. 335/28.

Do Pana Prezesa Sądu Okręgowego

w Łodzi.

Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej zwraca się do Szanownego Pana Prezesa z następującą prośbą:

Felczerzy dość często wystawiają świadectwa, orzekające o rodzaju, stopniu i charakterze uszkodzenia, oraz określają % utraty zdolności do pracy. Sądy Pokoju świadectwa te honorują i na ich podstawie wydają wyroki.

Choć ustawa felczerska wyraźnie nie zabrania felczerom wystawiania świadectw, jednak nigdzie nie wspomina, że takie świadectwa felczerzy wystawiać mają prawo. Akcja Naczelnika Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia wszczęta z tego powodu przeciw felczerom, nie odniosła skutku.

Biorąc pod uwagę niski poziom wiedzy wśród felczerów, jak również opierając się na tem, że do spraw w Sądzie wymagane są świadectwa lekarskie, za które nie mogą być uważane świadectwa, wystawiane przez felczerów — Zarząd Izby uważa, że dla samej ludności wynikają z tego powodu niepożądane konsekwencje i prosi o rozpatrzenie i-zadecydowanie w tej sprawie.

Naczelnik Izby:

(—) Dr. Tomaszewski.

Sekretarz: (—) Dr. Prechner.

6. W sprawie ogłaszania się lekarzy na terenie obcej Izby Zarząd wydał na zapytanie Naczelnej Izby Lekarskiej opinię następującą:

Izba Lekarska Łódzka.

Łódź, dn. 4 kwietnia 1928 r.

L. dz. 132/28.

Do Naczelnej Izby Lekarskiej

w Warszawie.

Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej, odpowiadając na pismo z dnia 27. III. 1928 r. w sprawie wydania opinii, czy pożądanym jest i dopuszczalne ogłaszanie się lekarzy jednej Izby w prasie, wychodzącej na terenie innej Izby, wyraża opinię, że zasadniczo takie ogłaszanie się jest niedopuszczalne — jedynie ogłaszania tego rodzaju mogą być dozwolone dla lekarzy zdrojowych.

Naczelnik Izby:

(—) Dr. Tomaszewski.

Sekretarz: (—) Dr. Prechner.

7. W końcu r. ub w jednym z pism łódzkich pojawił się artykuł z dziedziny lekarskiej, omawiający nową metodę leczniczą i wyłonioną na tem tle nową specjalność. W artykule zaznaczono, że w Łodzi od niedawna jest jeden specjalista w zakresie omawianych chorób. Artykuł został podpisany inicjałami. W tymże numerze w dziale ogłoszeń płatnych było umieszczone ogłoszenie o specjaliście omawianej w artykule specjalności, którego litery imienia i nazwiska były identyczne z podpisanymi pod artykułem.

Zarząd Izby, dopatrując się w tego rodzaju postępowaniu uchybienia przeciwko etyce lekarskiej, wezwał tego lekarza do wyjaśnienia. W międzyczasie redakcja pisma umieściła od siebie wzmiankę, że inicjały lekarza zostały umieszczone omyłkowo i że lekarz służył redakcji tylko materiałem do umieszczonego artykułu. Zarząd jednakże uważał, że cała rzecz ma cechę brudnej reklamy i zażądał od lekarza umieszczenia protestu przeciwko tego rodzaju reklamowaniu jego osoby. Nieumieszczenie żadanego protestu spowodowało skierowanie sprawy do Sądu Izby. Sąd uznał winę za niedowiedzioną dla braku dostatecznych dowodów. Jednakże Sąd miał duże zastrzeżenia, co do oceny omawianych faktów. Sąd uważał, że artykuł inkryminowany, pomimo pozorów służeńia dobru publicznemu przez rzekomo obiektywne popularyzowanie postępów wiedzy nosi cechy reklamy; to wrażenie potęguje się przez umieszczenie w tymże numerze pisma płatnego ogłoszenia omawianej specjalności. Pozatem Sąd omawiał sprawę uprawnienia danego lekarza do mianowania się specjalistą w tej specjalności i uznał, że niema dostatecznych dowodów do u-

znania go za takiego: jednakże brak ustawy o specjalistach sta-
nął na przeszkodzie formalnemu rozstrzygnięciu.

Podając do wiadomości fakty i rozważania powyższe, Za-
rząd przestrzega członków Izby przed uprawianiem takich spo-
sobów reklamy.

8. Poniżej Zarząd zamieszcza wyjaśnienie w sprawie
uprawnień Izby lekarzy w zakresie podatków przemysłowego
i dochodowego.

Zarząd Izby Lekarskiej Warszawa, d. 30. IV. 1929 r.
Warszawsko - Białostockiej
Warszawa, Podwale 18
Tel. 206-44.
Nr. II. 1077/29.

Do Izby Lekarskiej Łódzkiej

w Łodzi,
Ewangelicka 9.

W odpowiedzi na pismo Sz. Kolegów uprzejmie zawiada-
miam, że Komisja do spraw podatkowych przy Izbie Lekarskiej
Warszawsko - Białostockiej w r. 1929 zajęła się uporządkowa-
niem tych spraw, przede wszystkim wyznaczając delegatów
swoich do Komisji Szacunkowych dla spraw podatku prze-
mysłowego (obrotowego), w celu obrony interesów materialnych
lekarzy, przez bardziej sprawiedliwe ich opodatkowanie.
W tym celu konferowałem osobiście z panem Prezesem Izby
Skarbowej, który zajął zupełnie lojalne stanowisko wobec de-
zyderatów Izby Lekarskiej w sprawie powyższej i przyobiegał
mi swoje poparcie.

Wobec tego, że nowa kadencja Komisji Szacunkowych
rozpocznie swoje urzędowanie dopiero z początkiem roku przy-
szłego, niektóre nieliczne (2) Urzędy Podatkowe czyniły w tym
względzie trudności i chciały delegatów Izby uznać tylko jako
zakonspirowanych rzeczoznawców, którzyby *tête à tête* z urzę-
dnikami Izby Skarbowej określali wysokość podatków, a nie
mieliby prawa zasiadać w Komisjach z prawem głosu decydu-
jącym i bronić kolegów przed zbyt wygórowanymi podatkami.
Kategorycznie na to zgodzić się nie chciałem i Zarząd Izby
wreć zabronił członkom swoim występować w roli ekspertów.
Jednakowoż sprawę tę dzięki wzajemnemu porozumieniu udało
się przeprowadzić w myśl dezyderatów Izby.

Odpisy reklamacyj składanych do Komisji Odwoławczej
przesyłane są do Izby Lekarskiej w celu odpowiedniej obrony.
Na Komisji Podatkowej Izby Lek. odwołania te są rozpatrywa-

ne i w razie interwencji ze strony Izby Lek. w 90% bywają
przez Izbę Skarbową uwzględniane.

W załączeniu przesyłam odnośne uwagi Radcy Prawnego.

Przewodniczący Komisji Podatkowej
przy Izbie Lekarskiej Warszawsko - Białostockiej
(—) Dr. Jerzy Braun.

Opinia Radcy Prawnego w spra-
wie sprawdzenia udziału lekarzy w
podatkowych Komisjach Szacunko-
wych. (W związku z projektem ro-
zesłania odnośnych zapytań do Na-
czelników Urzędów Skarbowych).

Mam zaszczyt zawiadomić Za-
rząd Izby, że Zarząd Izby ma prawo
skierowania zapytań do Prezesa Izby
Skarbowej lub do Naczelników
urzędów skarbowych celem spraw-
dzenia, czy przedstawiciele zawodu
lekarskiego są zastąpieni w składzie
podatkowych Komisji Szacunkowych
w sposób przyznany im ustawami
podatkowymi.

Uzasadnienie.

Istnieją podatkowe komisje szacunkowe dla podatku prze-
mysłowego i także dla podatku dochodowego.

I. Komisje szacunkowe dla podatku przemysłowego
w myśl art. 59 ustawy o podatku przemysłowym składają się
z członków mianowanych w połowie na przedstawienie władz
skarbowych, w połowie na przedstawienie organizacji, wśród
których § 65 Rozp. Wykonawczego wyraźnie wymienia Izby
Lekarskie.

Skład komisji (w obydwu połowach) powinien w myśl
art. 61 ustawy reprezentować wszystkie zawody podatników,
zaś § 69 Rozporządzenia Wykonawczego specjalnie kładzie na-
cisk na konieczność reprezentacji wolnych zawodów, t. j. —
jak wynika z porównania z § 65 — lekarzy i adwokatów.

Kadencja trwa 4 lata. Połowa Komisji odnawia się co
dwa lata. Obecnie taki okres dwuletni kończy się dnia 31-go
grudnia r. b.

Uprawnienia Izby Lekarskiej polegają na uczestnictwie
w układaniu list kandydatów.

Czynność ta przypada obecnie na rok bieżący i winna
być uskutecznioma do dnia 1 października (§ 66 Rozporządzenia
Wykonawczego).

II. Komisje szacunkowe dla podatku dochodowego
w myśl art. 34 ustawy o podatku dochodowym składają się
z członków po części wybieranych przez Rady Miejskie i Sej-
miki powiatowe, częściowo zaś mianowanych przez Prezesa
Izby Skarbowej. Ustawa wymaga, aby wybory i mianowania
były przeprowadzane w ten sposób, aby główne kategorie po-
datników (a więc, bez wątpienia i zawód lekarski — przez ana-

logię z podatkiem przemysłowym) były w komisjach reprezentowane.

Jeżeli rezultat wyborów nie odpowiada temu wymaganiu, władze skarbowe winny w myśl § 60 Przepisów Wykonawczych unieważnić takie wybory i zarządzić nowe.

W komisjach szacunkowych podatku dochodowego w dniu 1 stycznia r. b. zaczęła się 3-letnia kadencja członków komisji.

W myśl §§ 60 i 65 Przepisów Wykonawczych władze skarbowe mogą przeprowadzać zmiany składu komisji i w czasie trwania kadencji.

III. Komisje szacunkowe dla obydwu podatków posiadają dwie instancje: pierwszą przy urzędach skarbowych i drugą przy izbach skarbowych.

IV. Nie istnieje żadne zastrzeżenie tajności składu osobowego komisji szacunkowej. Wobec tego w związku z powołaniami wyżej przepisami ustaw podatkowych i na mocy art. 25 p. h. ustawy o izbach lekarskich, Zarząd Izby jest uprawniony do skierowania zapytań do władz skarbowych odnośnie składu osobowego komisji szacunkowej.

Warszawa, dnia 19 lutego 1929 r.

Ze spraw sądowych Izby.

1. Zgodnie z art. 33 Ust. o ustroju i zakresie działania Izby Lekarskich ogłasza się wyrok poniższy.

Sprawa L. 46—47.

SĄD IZBY LEKARSKIEJ ŁÓDZKIEJ.

Posiedzenie orzekające. Komplet III Sądu Izby Lekarskiej Łódzkiej w składzie: Dr. Manteuffel J. — Przewodniczący; Dr. Dr. Klozenberg F., Rosiewicz J., Tenenbaum Sz., Skalski St. — członkowie Sądu; Dr. Prechner Z. — zast. czł. Sądu; Dr. Kryszek H. — Sekretarz; Dr. Dr. Brzozowski K., Rueger H. — Biegli, w obecności Rzecznika oskarżenia D-ra Nowickiego S. i obrońcy z urzędu D-ra Dobulewicz M. na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 1926 roku rozpatrzył sprawę z powództwa D-ra Kindlera Hieronima przeciwko Doktorowi

KOWALEWSKIEMU WACŁAWOWI

lekarzowi w Piątku zamieszkałemu, oskarżonemu o nieetyczne postępowanie

i, zważywszy, że Doktor Kowalewski Wacław, lekarz w Piątku zamieszkały a) zarzucił bezpodstawnie Doktorowi Kindlerowi popełnienie czynów kryminalnych, b) niesłusznie

podkopał jego opinię jako człowieka i lekarza, c) obniżył swemi postępowaniem powagę stanu lekarskiego, wydał następujący

WYROK:

Dr. Kowalewski Wacław, skazany zostaje w myśl artykułu 33 Ustawy o ustroju i zakresie działania Izby Lekarskich na karę III stopnia, t. j.

na nagane

z zaostreniem wyroku przez ogłoszenie w biuletynie Izby Lekarskiej Łódzkiej i w „Polskiej Gazecie Lekarskiej” z podaniem imienia i nazwiska.

Koszty sądowe w ilości złotych 50 (pięćdziesięciu) ponosi zasądzony.

Wyrok nieostateczny. Od wyroku tego rzecznikowi oskarżenia i zasądzonemu, na zasadzie Art. 38 Ustawy o ustroju i zakresie działania Izby Lekarskich przysługuje, w ciągu dni 14 od doręczenia wyroku, prawo odwołania do Naczelnej Izby Lekarskiej na pośrednictwie Izby Lekarskiej Łódzkiej.

Przewodniczący: (—) Dr. Manteuffel.

Sekretarz: (—) Dr. Kryszek.

MOTYWY WYROKU

w sprawie przeciwko D-rowi Kowalewskiemu.

Ad. a) Na przewodzie sądowym zostało ustalone, że zarzuty czynione przez D-ra Kowalewskiego Wacława Doktorowi Kindlerowi o zgwałcenie nie są poparte żadnym dowodem. Sprawa ta była na wokandzie Sądu Koronnego wobec skargi rzekomo poszkodowanej i dla D-ra Kindlera nie miała żadnych następstw. Sąd Izby Lekarskiej piętnuje postępek D-ra Kowalewskiego, rzucający bezpodstawne oszczerstwa na kolegę.

Ad. b) Podkopywanie opinii o D-rze Kindlerze przez D-ra Kowalewskiego drogą rozgłaszania o nim szeregu rzekomo kompromitujących go, jako człowieka i lekarza, czynów, nie zostało w żadnym konkretnym przypadku udowodnione na przewodzie sądowym. Sąd Izby Lekarskiej piętnuje powyższe postępowanie D-ra Kowalewskiego, jako wogóle niedopuszczalne pomiędzy lekarzami i dopatruje się w tem chęci zemsty ze strony D-ra Kowalewskiego nad lepiej przygotowanym do wykonywania swego zawodu kolegą.

Ad. c) Dr. Kowalewski Wacław okazał na przewodzie sądowym taki ogromny brak orientacji w najprostrzych zagadnieniach praktyki lekarskiej, oraz taki brak wszelkich podstaw

wiedzy lekarskiej, iż Sąd Izby Lekarskiej tylko temu przypisać może stosowanie przez D-ra Kowalewskiego metod leczniczych, jaskrawo przypominające metody znachorskie.

Wobec powyższego Sąd Izby Lekarskiej uważa, że Dr. Kowalewski obniża powagę stanu lekarskiego i przynosi szkodę nie tylko ogółowi lekarzy, lecz i tej ludności, która z zaufaniem zwraca się do niego, po pomoc lekarską.

Niezależnie od powyższych motywów wyroku, Sąd Izby Lekarskiej wobec ujawnionej na przewodzie sądowym zupełnej nieznajomości zasadniczych podstaw nauki lekarskiej i postępowania lekarskiego, uchwalił zwrócić się z umotywowanym pismem do Zarządu Izby Lekarskiej Łódzkiej o spowodowanie rewizji uprawnień lekarskich przez D-ra Kowalewskiego.

Przewodniczący: (—) Dr. Manteuffel.

Sekretarz: (—) Dr. Kryszek.

2. D. 25. XI. 1928 ukazał się w codziennej prasie łódzkiej odpis protokołu jednostronnego w sprawie incydentu w Kasie Chorych, w którym to protokole wystawiono ciężki zarzut w stosunku do honoru D-ra Lajchtera. Odpis ten został również przesłany Zarządowi Izby Lekarskiej. Dla powzięcia stanowiska w tej sprawie Zarząd wyłonił specjalną komisję, która wydała swoją opinię. Opinię tę Zarząd, zgodnie z uchwałą swoją, podaje niniejszem do wiadomości Izby.

Izba Lekarska Łódzka
L. dz. 457/28.

Łódź, dnia 7 lutego 1929 r.

Do Doktora Lajchtera
Do Towarzystwa Lekarskiego
Do Zw. Lek. P. P. Obwodu Łódzkiego.

Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej przesyła przy niniejszem opinię specjalnej Komisji w sprawie D-ra Lajchtera.

Na skutek nadesłania jednostronnego protokołu w sprawie D-ra Lajchtera Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej wyłonił specjalną Komisję w celu wydania opinii.

Wezwany przez Komisję Dr. Lajchter zeznał, że był przekonany, iż przybyli z wyzwaniem sekundanci p. Szwarca żądają li tylko pojedynku, wobec czego chciał zaznaczyć, że tego sposobu załatwiania sprawy nie uznaje, nie pamięta jednak dokładnie słów, jakie wtedy powiedział.

Dr. Lajchter, nie uznając pojedynków, obowiązany był wyznaczyć swych zastępców w celu umożliwienia pokojowego załatwienia sprawy.

Oświadczenie D-ra Lajchtera, przytoczone w jednostronnym protokole: „spraw honorowych nie uznaję, p. Szwarz może mnie skarżyć do Sądu, panowie mogą uważać mnie za człowieka niehonorowego” Komisja uważa za zasługujące na potępienie.

Łódź, dnia 23 stycznia 1929 r.

(—) Dr. Tomaszewski
(—) Dr. Mittelstaedt
(—) Dr. Tochtermann
(—) Dr. Maczewski
(—) Dr. Misjon

K R Ó N I K A.

= Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej zwraca się do ogółu lekarzy z następującym apelem:

Kolosalny rozwój przemysłu farmaceutyczno - chemicznego spowodował w ostatnich latach zalew rynku farmaceutycznego nieskończoną ilością specyfików, których skład i działanie niejednokrotnie niczem nie różnią się od środków dawno znanych. Specyfiki te, reklamowane usilnie przez firmy zagraniczne wśród polskich lekarzy, są u nas tak szeroko stosowane, że przywóz ich do kraju przyczynia się w pewnej mierze do powstania ujemnego bilansu handlowego. Wobec tego Zarząd Izby Lekarskiej Łódzkiej zwraca się do ogółu lekarzy z gorącym wezwaniem, aby unikali przepisywania tych specyfików zagranicznych, które w zupełności zastąpić można środkami w kraju wyrabianymi, a przede wszystkim tych, których wwóz jest do kraju zabroniony. Środki te bowiem w dużej ilości sprowadzane są drogą kantrabandy z wyraźną szkodą dla Skarbu Państwa, a bez pożytku dla zdrowia chorych, gdyż zastąpić się w wielu razach dadzą albo środkami w kraju wyrabianymi, albo legalnie sprowadzonymi. W razach zaś kiedy zastosowanie środka, którego wwóz jest niedozwolony, okazałoby się konieczne, należy się zwracać do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, który w tych wypadkach ułatwi jego sprowadzenie. Spis środków zagranicznych, których wwóz jest dozwolony, będzie w najbliższym czasie rozesłany wszystkim lekarzom przez Izbę Lekarską.

Licząc na obywatelskie uczucie Kolegów, Zarząd Izby ma nadzieję, że wezwanie jego nie pozostanie bez skutku.

= Państwowy Zakład Higieny wydał broszurkę p. t. „Pobieranie próbek do badań rozpoznawczych”, Warszawa, 1928 r. Ponieważ lekarze bardzo często pobierają materiał zakaźny w sposób nieodpowiedni, byłoby pożądanem, aby wszystkich lekarzy zachęcić do zaopatrzenia się w tę broszurkę.

Cena jednego egzemplarza wynosi 50 groszy.

= Pismo Dep. V. Min. Spraw Wewn.:

Do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu
na m. st. Warszawę.

Izby Lekarskie zwróciły się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o umożliwienie Izdom korzystania z pomocy organów sanitarnych w zakresie prowadzonej przez Izby akcji pośrednictwa pracy dla lekarzy.

Uwzględniając tę prośbę i mając na widoku, iż należyta współpraca organów sanitarnych w wyżej wskazanym zakresie z Izdami Lekarskimi może w znacznym stopniu przyczynić się do bardziej prawidłowego niż obecnie rozsiadlenia lekarzy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, aby Wydziały Zdrowia Urzędów II instancji, a przede wszystkim lekarze powiatowi informowali w możliwie najczęstszych odstępach czasu właściwe terytorjalne Izby Lekarskie o zapotrzebowaniach na pracę lekarską, dających się odczuwać w poszczególnych powiatach.

(—) Piestrzyński
Dyrektor Dep. Sł. Zdrowia.

= Wydział Zdrowotności Publicznej stwierdził niejednokrotnie, że nie wszyscy lekarze wypełniają należycie obowiązek zgłaszania chorób zakaźnych, wyszczególnionych w art. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 402). Ponieważ zaniechanie przez lekarzy zgłoszeń lub zbyt późne zgłoszenia uniemożliwiają Wydziałowi przeprowadzenie racjonalnej walki z chorobami zakaźnymi i odzwierzęceniami — Zarząd przypomina członkom Izby o obowiązku ustawowym oraz o konsekwencjach, jakie pociągają za sobą zaniechania (zastosowanie art. 25 ustawy).

= W sprawie poświadczania uprawnień do odbioru premii ubezpieczeniowej Zarząd Izby uznał, że prawo poświadczania tych upoważnień przysługuje notariuszom, instytucjom urzędowym, jako to Województwu i Starostwom oraz Zarządowi Izby. Upoważnienia poświadczane w inny sposób nie będą uznawane.

= W sprawie ogłoszeń lekarskich na skutek zapytania Izby, czy Wojewódzki Urząd Zdrowia stosuje jeszcze przymus potwierdzania ogłoszeń lekarskich przez tenże Urząd otrzymano odpowiedź następującą:

Urząd Wojewódzki w Łodzi

L. V. ZD. 666/29.

Łódź, d. 27 marca 1929 r.

Do
Zarządu Izby Lekarskiej
w Łodzi.

Na pismo Nr. 65/29 z dnia 12. II. 29.

Ogłoszenia (nie wszystkie) są poddawane cenzurze przed wydrukowaniem, o ile wydrukowane zostanie ogłoszenie, którego treść nie odpowiada wymaganiom rozporządzenia, jest ono w razie dostrzeżenia poprawiane i dostosowywane do przepisów. Nadzór nad sprawą ogłoszeń należy do I instancji.

Za Wojewodę
(—) Dr. St. Skalski
Naczelnik Wydz. Zdr. Publ.

= W sprawie niezanostryfikowania dyplomu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Nr. IV. SW-12076/28.

Mieczysław Górski. Wykonywanie praktyki lekarskiej.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
Departament V Służby Zdrowia.

Mieczysław Górski, zamieszkały przy ul. Wspólnej Nr. 5, ubiegał się o nostryfikację dyplomu lekarskiego na Wydziale lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego i nastryfikacji nie uzyskał. Ministerstwo prosi o poczynienie należytych kroków celem zapobieżenia ewentualnemu wykonywaniu przez Górskiego praktyki lekarskiej oraz nieprawemu posługiwaniu się tytułem doktorskim.

p. o. Dyrektora Departamentu
(—) L. Buszkowski.

= W sprawie utraty dyplomu i tytułu doktorskiego.

Uniwersytet Warszawski

Rektor

Warszawa, d. 22 stycznia 1929 r.

L. 652/29.

W sprawie pozbawienia tytułu
doktorskiego Alfonsa Ceytlina.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
(Departament Zdrowia Publicznego)

w miejscu.

Rektorat Uniwersytetu Warszawskiego niniejszem komunikuje, że Alfons Ceytlin, urodzony dnia 19 maja 1897 roku w Warszawie, syn Mendla i Ernestyny z Rosenweigów, promowany w Uniwersytecie Warszawskim 19 maja 1923 r. na doktora wszechnauk lekarskich, uprawomocnionym obecnie wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego Nr. X w Przemyślu z dnia 3. VI. 1927 r. skazany został po myśli par. 140 Kodeksu Karnego Wojsk. na karę ciężkiego więzienia na rok i trzy miesiące, wobec czego wspomniany Alfons Ceytlin z mocy samego prawa (par. 26 Ust. Karn. Austr.) utracił tytuł doktorski.

Podając powyższe do wiadomości, Rektorat Uniwersytetu uprzejmie prosi o zawiadomienie Izb Lekarskich.

Rektor

(—) G. Przychocki

= Zarząd Naczelnej Izby Lekarskiej przesyła zawiadomienie, że tegoroczny Karlovarski (XI) Międzynarodowy Kurs Lekarski (ze specjalnem uwzględnieniem balneologii i balneoterapii) odbywać się będzie w czasie od 15 do 21 września.

Uczestnicy otrzymają 33% zniżki na kolejach czeskosłowackiej, jak również i bezpłatne wizy.

Wiadomości udziela zarządzający Dr. Edgar Ganz w Karlovych Varach.

= W roku bieżącym przypada 50-cioletni jubileusz pracy lekarskiej członków Izby D-rów J. Kolińskiego z Łodzi i J. Haesnera ze Zgierza. Na pismo Zarządu Okr. Ł. Z. L. P. P. uchwalono przystąpić do Komitetu obchodu i wyznaczono z ramienia Zarządu Izby wicenaczelnika D-ra skusiewicza.

= Ruch lekarzy na terenie Izby od 1.I. 1929 do 15.V. 1929 roku.

Przybyli na teren Izby Lekarskiej Łódzkiej lekarze:

Padwa Hersz, ur. 13. 11. 1889 r., dyplom Warszawa 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Rosji.

Salling Robert, ur. 13. 4. 1898 r., dyplom Poznań 1927 r., zam. obecnie w Szadku, poprzednio w Nałęczowie.

Lakmunt Stanisław, ur. 14. 1. 1896 r., dyplom Warszawa 1925 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Warszawie.

Kolstrung Stanisław, ur. 14. 4. 1897 r., dyplom Kraków 1924 r., zam. obecnie w Wolborzu, poprzednio w Wł. Wołyńskim.

Berlin Józef, ur. 7. 12. 1900 r., dyplom Poznań 1928 r., zam. obecnie w Łodzi.

Krajewski Tadeusz, ur. 12.5. 1900 r., dyplom Lwów 1927 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio we Lwowie.

Müller Lebrecht, ur. 28. 8. 1902 r., dyplom Kraków 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Krakowie.

Suchowczycki Leon, ur. 9. 4. 1897 r., dyplom Lwów 1926 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Warszawie.

Fidziański Adam, ur. 24. 12. 1889 r., dyplom Warszawa 1923 r., zam. obecnie w Moszczenicy, poprzednio Warszawa.

Friedenberg Eug., ur. 25. 11. 1900 r., dyplom Poznań 1927 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Berlinie.

Friedenbergowa Wally, ur. 22. 11. 1901 r., dyplom Poznań 1927 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Berlinie.

Dasiewicz Lucjan, ur. 15. 2. 1897 r., dyplom Poznań 1926 r., zam. obecnie w Grzegorzewie, poprzednio Chełmnie.

Engłówna Marja, ur. 16. 5. 1902 r., dyplom Wilno 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Wilnie.

Kokotek Juliusz, ur. 14. 4. 1902 r., dyplom Wilno 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Wilnie.

Speidel Paweł, ur. 24. 3. 1899 r., dyplom Poznań 1928 r., zam. obecnie w Łodzi.

Kenig Albert, ur. 8. 12. 1893 r., dyplom Wilno 1929 r., zam. obecnie w Łodzi.

Sztulman Dawid, ur. 30. 3. 1899 r., dyplom Wilno 1928 r., zam. obecnie w Brzezinach, poprzednio w Skierniewicach.

Praport Szulim, ur. 1896 r., dyplom Warszawa 1925 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Warszawie.

Kleinhaus Maurycy, ur. 17. 5. 1896 r., dyplom Warszawa 1928 r., zam. obecnie w Brzezinach, poprzednio w Przemyślu.

Kadysz Marja, ur. 26. 3. 1898 r., dyplom Warszawa 1928 r., zam. obecnie w Wieluniu, poprzednio w Międzyrzeczu.

Paprocka Helena, ur. 21. 4. 1897 r., dyplom Warszawa 1928 r., zam. obecnie w Kochanówce, poprzednio w Warszawie.

Jacholkowska Anna, ur. 26. 2. 1902 r., dyplom Wilno 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Wilnie.

Kotok Pinchas, ur. 3. 2. 1900 r., dyplom Wilno 1928 r., zam. obecnie w Łodzi, poprzednio w Wilnie.

= Wyjechali z terenu Izby Lekarskiej Łódzkiej od 1.I. 1929 do 15.V. 1929 roku lekarze:

Szpakowski Benedykt, z Kochanówka do Smukały pod Bydgoszczą — Izba Pozn.-Pom.

Dagajew Włodzimierz, z Jeżowa do Rembertowa — Izba Warsz. Biał.

Oberc Stanisław, z Kochanówki do Częstochowy — Izba Krakowska.

Szparaga Stefan, z Wielunia do Błonia pod Warszawą — Izba Warsz.-Biał.

Bornstein Roman, z Łodzi do Wiednia.

Krauskopf Herszlik, z Łodzi do Wiednia.

Zboromirski Edmund, z Kalisza do Warszawy — Izba Warsz.-Biał.

Auerbach Cezary, z Łodzi do Magnuszewa (Trzebinia) — Izba Krakowska.

Kowandy Stanisław, z Pyzdr do Ostrowa — Izba Krakowska.

Braun Pinkus, z Łodzi do Warszawy — Izba Warsz.-Biał.

Grzywo-Dąbrowska, z Łodzi do Warszawy — Izba Warsz.-Biał.

Goldman Abram, z Działoszyna do Radoszyc — Izba Krak.

Słowiński Antoni-Ryszard, z Kochanówki do Częstochowy — Izba Krakowska.

Lerner Markus, z Łodzi do Wiednia.

= W czasie od 1 stycznia 1928 r. do 1 czerwca 1929 r. zmarło 12 członków Łódzkiej Izby Lekarskiej a mianowicie.

Dr. Zylbersztrom Mojżesz,

ur. w Grodnie, dnia 5. 7. 1860, ukończył studia w Uniwersytecie Warszawskim w r. 1886, osiedlił się w Łodzi w r. 1891. Pracował przez czas dłuższy jako kierownik laboratorium w szpit. im. małż. Poznańskich. Ogłosił prace w zakresie diagnostyki laboratoryjnej. Brał udział w wojnie japońskiej. Zmarł w Łodzi dnia 30 stycznia 1928 r.

Dr. Łukasiewicz Franciszek Ksawery,

ur. dnia 29. 1. 1866 r. w Janowie Lubelskim. Studja ukończył w Warszawie w r. 1893. Przez 4 lata praktykował w Ozorkowie; w Łodzi osiedlił się w r. 1902. Przez czas dłuższy był lekarzem kolejowym, w ostatnich latach pracował w Kasie Chorych i w Wydz. Szkoln. Mag. m. Łodzi, jako lekarz higienista. Zmarł dnia 5 lutego 1928 r.

Dr. Kon Jakób,

ur. dnia 1. 4. 1863 r. w Warszawie. Studja ukończył w Warszawie w r. 1887, w Łodzi osiedlił się w r. 1887. Brał udział w wojnach japońskiej i europejskiej. Przez czas pewien był inspektorem sanit. m. Łodzi. Ostatnio był lekarzem Kasy Chorych i ordynatorem w szpitalu miejskim w Radogoszczu. Zajmował się publicystyką. Zmarł dnia 15 lutego 1928 r.

Dr. Prybulski Łazarz,

ur. dnia 10. 7. 1879 r. w Kobryniu. Studja ukończył w Dorpacie w r. 1904. W Łodzi osiedlił się w r. 1905. Brał udział w wojnie europejskiej i bolszewickiej. Był miłośnikiem muzyki i prezesem Łódzk. Tow. Sport. Gimn. Zmarł dnia 8 kwietnia 1928 r.

Dr. Zucker Michał

ur. dnia 17. 9. 1860 r. w Radomiu. Studja ukończył w Warszawie w r. 1887. W Kaliszu osiedlił się w roku 1890, przedtem przez 3 lata zamieszkiwał w Pinchowie, z. Kieleckiej. Był lekarzem naczelnym Szpit. Żydowskiego w Kaliszu. Zmarł dnia 6 czerwca 1928 r.

Dr. Fokszańska Cecylja,

ur. dnia 5. 8. 1888 r. w Mikołajewie, w Rosji. Studja ukończyła w r. 1912 zagranicą, w tymże roku zdała egzamin państwowy. W Łodzi osiedliła się w r. 1913, poprzednio zamieszkiwała w Petersburgu i Odessie. Zmarła dnia 21 grudnia 1928 r.

Dr. Lipiński Ignacy,

ur. dnia 14. 1. 1874 r. w Pyzdrach. Studja ukończył w Warszawie w r. 1902. W Szadku osiedlił się w 1903 r. Zmarł dnia 24 grudnia 1928 r.

Dr. Fijałkowski Henryk,

ur. dnia 14. 3. 1866 w Warszawie. Studja ukończył tamże w 1891 r. Początkowo praktykował w Warszawie, w r. 1896 osiadł w Kole. Był lekarzem powiatowym oraz lekarzem naczelnym szpitala powiatowego w Kole. Zmarł dnia 23 stycznia 1929 r.

Dr. Kon Bolesław,

ur. w r. 1881 w Nasielsku. Studja ukończył w Dorpacie w r. 1906. Do r. 1910 praktykował w Warszawie, poczem osiadł w Łodzi. Był lekarzem ambul. Magistratu, Kasy Chorych i lekarzem szkolnym. Zmarł dnia 23 stycznia 1929 r.

Dr. Wildauer Aleksander,

ur. dnia 10. 11. 1848 r. w Mitawie. Studja ukończył w Dorpacie w r. 1881. Przez 5 lat praktykował w Rewlu, przez 3 lata w Odessie, w 1889 r. osiedlił się w Łodzi. Przez czas dłuższy zajmował się homeopatią. Zmarł dnia 4 lutego 1929 r.

Dr. Pogorzelski Andrzej,

ur. dnia 12. 11. 1860 r. w Podzamczu, z. Lubelskiej. Studja ukończył w Warszawie w r. 1891. Przez 27 lat praktykował w Eupatorji na Krymie. W czasie wojny przeniósł się do Łodzi. Był lekarzem w DOK IV oraz w Kasie Chorych w zakresie chirurgji i chorób kobiecych. Zmarł dnia 31 marca 1929 r.

Dr. Zych Konstanty Wacław,

ur. dnia 25. 2. 1887 r. w Ostrogu, woj. Wołyńskie. Studja ukończył w Kijowie w r. 1916. w r. 1920 osiedlił się w Pabjanicach. Był lekarzem powiat. Kasy Chorych. Zmarł dnia 31 marca 1929 r.

Cześć ich pamięci!

Sekretarz: Dr. ZDZIŚŁAW PRECHNER.

Naczelnik Izby: Dr. ANTONI TOMASZEWSKI.

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85. 27529/30